

Onregelmatige verba

Esse: stam es, su, fu

Indicativus

praesens	imperfectum	perfectum	
sum	eram	fui	
es	eras	fuisti	
est	erat	fuit	
sumus	eramus	fuimus	
estis	eratis	fuistis	
sunt	erant	fuerunt	inf. fuisse

Conjunctivus

sim	essem	fuerim
-----	-------	--------

imperativus

es
este

posse < pot + esse : t+ s>ss: kunnen

praes.	Imperfectum	perfectum	
possum	poteram	potui	
potes	poteras	potuisti	inf. potuisse
potest			
possum			
potestis			
possunt			

Conjunctivus

possim	possem	potuerim
--------	--------	----------

Ferre: stam fer- soms geen bindvocaal: dragen

Praesens	imperfectum	perfectum	
fero	ferebam	tuli	inf. tulisse
fers			
fert			
ferimus			
fertis			
ferunt			

Conjunctivus

feram ferrem tulerim

Imperativus

	p.p.a.	p.p.p.
Fer	ferens	latus
Ferte		

Velle willen

Praesens	imperfectum	perfectum
volo	volebam	volui
vis		
vult		
volumus		
vultis		
volunt		

Conjunctivus

velim vellem voluerim

p.p.a. volens

Nolle niet willen < non velle

Praesens	imperfectum	perfectum	imperativus
nolo	nolebam	nolui	sg noli wil niet
non vis			pl nolite wilt niet
non vult			N.B. noli lacrimare - ne lacrima - huil
nolumus			niet
non vultis			
nolunt			

conjunctivus

nolim nollem noluerim

p.p.a. nolens

Malle liever willen < ma velle

Praesens	imperfectum	perfectum
malo	malebam	malui
mavis		
mavult		
malumus		
mavultis		
malunt		

conjunctivus

malim mallem maluerim

p.p.a. malens**Ire gaan** : bij praes. wordt -i- voor klinker een -e-**Praesens****indicativus**1.s. eo
2. is
3. it
1.p. imus
2. itis
3. eunt**conjunctivus**

eam

Inf. Ire**Imp.** 2.s. i
2.p. ite**p.p.a** iens, euntis**Imperfectum****Indicativus**1.s. ibam
2. ibas
3. ibat
1.p. ibamus
2. ibatis
3. ibant**coniunctivus**irem dat ik ging
ires
iret
iremus
iretis
irent**Perf. indic.**1.s. ii
2. iisti/isti
3. iit
1.p. iimus
2. iistis/istis
3. ierunt**Inf.perf.**

iisse/isse te zijn gegaan

p.p.p. itum Wordt alleen gebruikt in onpersoonlijke uitdrukkingen: itum est: men is gegaan.

Plusquamperfectum

Indicativus

1.s.	ieram
2.	ieras
3.	ierat
1.p.	ieramus
2.	ieratis
3.	ierant

coniunctivus

i(i)ssem	dat ik was gegaan
i(i)sSES	
i(i)sset	
i(i)ssemus	
i(i)ssetis	
i(i)sSent	

Samenstellingen met ire :

interire	omkomen
obire	ontmoeten ; (de dood) omkomen
perire	omkomen
transire	oversteken
praeterire	voorbijgaan
prodire	tevoorschijnkomen
exire	uit/weggaan
redire	terugkeren
abire	weggaan
adire	gaan naar
circumire	gaan rondom
subire	naderen

Als ire worden ook vervoegd nequire (niet kunnen) en quire (kunnen).